

Vist i plau / vistiplau

R. V. i A.

La fraseologia ('conjunt de maneres de dir característiques d'una llengua') inclou les locucions i frases fetes que al llarg de la història es van formant a partir de fonts diverses i abasta la totalitat de registres i de varietats socials i geogràfiques. Algunes de les fonts en què beu són les que tenen relació amb les fórmules protocol·làries i administratives que, per la seua mateixa naturalesa, ja duen implícit un alt grau de fixació formal. Amb el pas del temps, algunes expressions perden la seua significació original i es mantenen purament com a fórmules estereotipades buides de veritable contingut. D'altres, tot i mantenir el sentit i la funció, estan formades per paraules que han anat perdent vigència o que han canviat de registre o, fins i tot, que han experimentat canvis semàntics més o menys importants

L'expressió **vist i plau** és una frase feta formada amb el participi del verb *veure* i el present del verb *plaure* que s'usa com a fórmula administrativa per a indicar que un escrit, un certificat, etc., ha estat verificat i és conforme a la seua finalitat, tant pel contingut com per la forma. Aquesta expressió formulària és la que s'acostuma a posar al final dels documents, abans de la signatura de qui es fa responsable d'allò que hi ha escrit.

Tal com hem dit, la fixació formulària, sovint, comporta una pèrdua del sentit original i independent de cada mot de la frase que, en canvi, agafa un sentit unitari i que fins i tot pot no ser deduïble de la suma dels seus components —encara que en l'exemple que tractem aquest no sigui el cas. A més d'aquest procés semàntic, es produeix en molts casos un procés lèxic que pot generar derivats a partir del nou significat unitari.

Això és el que succeeix amb la frase feta, equivalent a una acció verbal, el resultat de la qual, és a dir, l'acció d'haver verificat i donat la conformitat a un escrit, a un cer-

tificat, s'ha lexicalitzat en el substantiu **vistiplau** (que abans de la nova normativa del guionet escrivíem **vist-i-plau*). Així, doncs, diem, per exemple que «a aquesta acta només li falta el *vistiplau* del president per a poder-la arxivar». Ara bé, hi insistim, damunt de la signatura del president, allò que hi ha de figurar escrit és la fórmula verbal *vist i plau*.

El substantiu *vistiplau*, a més, un cop format a partir de la frase feta, agafa autonomia pròpia i el seu significat ja va més enllà del que marcava la fórmula administrativa original; i no solament significa 'verificació i conformitat d'un escrit, d'un certificat', sinó que és sinònim de **acord, autorització**, en qualsevol context més enllà del registre administratiu.

[*Medicampus*, 1 març 2001]